

LENČA FERENČAK

Pesmi za slovo

I.

Labirint ... ljubezen ...
se steka v polžaste korenine,
na drugi strani življenja
vznikne solza na pajkovi mreži.
Samota.

II.

V modrem plamenu pozabe
dva griča ...
Kaj pripoveduješ nore zgodbe?
Dva griča,
dva griča gorita.
Gorita,
lišeta žganico hlapljivo,
minljivo kot sneg,
kot dim,
kot midva.

III.

Si me oblekel v pajčevino,
si me omamil,
si me zastrupil,
da ne bi bolelo,
ko bom zmerom bolj prosojna,
zvotlena,
v pajčevino odeta
sahnila,
kopnela,
polzela v beli nič.

IV.

Med naju je legla misel,
v najino posteljo,
v najin ples,
se zažrla v najino kožo,
v najin raj.
"Ne čutim te več,"
pravi moja koža tvoji koži.
"Bodeče igle se zabadajo vame,
če se te dotaknem,"
pravi tvoja koža moji koži.
"Kot britvica si,
če zdrsnem ob tebi, zakrvavim,"
pravi moja tvoji koži.
"Umrta bom od ureznin,"
pravi tvoja koža moji.
"Izkravela bom,"
pravi moja tvoji.
Grd črn dan se je prevesil
v gnilo listje.

V.
Ožim si svet,
tanjšam zemeljsko skorjo,
odčrtavam otoke, zalive,
ozvezdja,
zasipavam reke, jezera,
brišem bežeče oblake,
sekam drevesa,
žagam si roke – noge,
postajam torzo,
črnja luknja.
Queen of dreams.
Kraljica izmišljij.

VI.
Tista tenka tenka luna,
ki bi jo kar klofnila,
ki ga bo gledala povsod,
kjer mene več ne bo in
bojo vse druge ženske.
Tista tenka tenka luna
nad Place de la Concorde,
kjer mene ni in so vse druge ženske.
Tista tenka tenka luna,
ki jo bom sestrelila z neba.

